

HAN BIN YOON,
CELLO · VIOLONCELLE
DASOL KIM,
PIANO

18 FEB. '18

BOZAR NEXT GENERATION

GROTE ZAAL HENRY LE BŒUF ·
GRANDE SALLE HENRY LE BŒUF

HAN BIN YOON,
CELLO · VIOLONCELLE
DASOL KIM,
PIANO

FRANZ SCHUBERT
1797-1828

Sonate voor piano in G · Sonate pour piano, en sol majeur, op. 78, D 894,
"Fantaisie" (1826)

- Molto moderato e cantabile
- Andante
- Menuetto: Allegro moderato
- Allegretto

SERGEY RACHMANINOFF
1873-1943

Sonate voor cello en piano, in g · Sonate pour violoncelle et piano, en sol mineur, op. 19 (1901)

- Lento. Allegro moderato
- Allegro scherzando
- Andante
- Allegro moso

12:00

einde van het concert · fin du concert

steun · soutien

Francophones[®]
Bruxelles

Gelieve uit respect voor de artiesten en de muziek de stilte te bewaren. Schakel je gsm of elektronisch uurwerk uit en hoest niet onnodig. Het is verboden te fotograferen, te filmen en opnames te maken.
Pour les artistes et la musique, merci de respecter le silence. Veuillez à éteindre téléphones portables, montres électroniques et à réprimer les toux. Il est interdit de photographier, filmer et enregistrer.

NL Zuid-Korea is een kweekvijver van talent. Binnen de klassieke muziek denk je dan meteen aan dirigent Myung-Whun Chung, of aan violiste Lim Ji-Young, die bij ons bekend is omdat ze de eerste laureaat werd van de Koningin Elisabethwedstrijd 2015.

Vandaag zijn twee andere musici uit Zuid-Korea te gast bij BOZAR. Cellist **Han Bin Yoon** sleepte reeds diverse prijzen in de wacht en was al te zien op de grote internationale podia, zoals het John F. Kennedy Memorial Center in Washington. Sinds zijn passage bij de Muziekkapel Koningin Elisabeth werkte hij samen met musici als Itzhak Perlman en Maria João Pires. Samen met andere musici die aan de Muziekkapel verbleven, realiseerde hij enkele opnames, bijvoorbeeld een driedelige cd-box met kamermuziek van Anton Reicha (Outhere). Ook pianiste **DaSol Kim** werd meermaals onderscheiden en speelde aan de zijde van grote orkesten, zoals de New York Philharmonic en het MDR Sinfonieorchester. Hij is artiest in residentie bij de Korean Kumho Art Hall van Seoel en was reeds te zien in grote concertzalen als de Tonhalle Zürich en het Festspielhaus van Bregenz. Hij maakte ook een cd-opname met muziek van Schumann (Deutsche Grammophon).

Er staan twee werken op het programma van dit concert. Eerst is er de **Sonate voor piano in G, op. 78**, ook bekend als 'Fantasie' of 'Fantasie-Sonate'. Het werk behoort tot Schuberts 23 sonates; 11 daarvan voltooide hij niet. Die sonates vormen een van de laatste grote cycli van het genre; zijn gevoel voor romantiek zou later de voorkeur geven aan stukken die kleiner van opzet waren, zoals de *Impromptus* of de *Moments musicaux*. Liszt omschreef de sonate ooit als "een gedicht à la Vergilius".

Het begindeed, *Molto moderato e cantabile*, klinkt contemplatief. Het openingsthema kondigt meteen de innerlijke reis aan waartoe dit hele eerste deel uitnodigt. Het *Andante* is gebouwd op twee thema's die afwisselend en met variaties hernomen worden. Het eerste thema is gevoelig en lyrisch en contrasteert met het tweede, dat onstuimig en dramatisch is. Het *Menuetto* maakt gebruik van een krachtig thema dat doet denken aan de *Valses nobles* uit 1825. Het afsluitende *Allegretto* is een rondo dat getuigt van echte muzikale vindingrijkheid: het speelt met de ambiguïteit tussen grote en kleine toonsoorten, met accenten die soms aan zigeunermuziek doen denken, maar op andere momenten echt Weens klinken. Ze geven een delicate en expressieve kracht aan dit deel.

Het tweede werk op het programma is de **Sonate voor cello en piano in g, op. 19** van Sergey Rachmaninoff (1901). Het is het bekendste kamermuziekwerk van de componist. Het heeft vier delen, en daarin maakt het de overgang van de 'sonate voor piano en cello' in de lijn van de *Sonate, op. 65* van Chopin tot de 'sonate voor cello en piano' zoals Brahms die voor ogen had. In het eerste deel - *Lento. Allegro moderato* - toont de cello zich met veel passie en contrasteert hij met de piano, die de rol speelt van een machtig orkest. In het tweede daarentegen, is het de piano die triomfantelijk uit de hoek komt. Het *Andante* lijkt een onwettelijk rustmoment, na de passionele koortsigheid van de twee eerste delen. De sonate eindigt met een *Allegro mosso*, een terugkeer naar de levendigheid van het *Allegretto molto* van het begin. Het slotdeel is een rondo waarin cello en piano voortdurend dialogeren, vol vuur en, zeker in de piano, vol virtuositeit.

FR La Corée du Sud est une pépinière de talents. Dans le domaine classique, on pense bien sûr au chef d'orchestre Myung-Whun Chung ou, plus proche de nous, à la violoniste Lim Ji-Young, 1er lauréate du Concours Reine Elisabeth 2015. Ce dimanche, nous avons le plaisir d'en accueillir deux. Récipiendaire de plusieurs prix, le violoncelliste **Han Bin Yoon** a déjà foulé des grandes scènes internationales, comme le John F. Kennedy Memorial Center de Washington. Passé par la Chapelle Musicale Reine Elisabeth, il compte des collaborations avec des musiciens tels que Itzhak Perlman ou Maria João Pires. Il a enregistré avec d'autres solistes de la Chapelle Musicale Reine Elisabeth, un coffret de trois CD consacré à la musique de chambre de Reicha pour Outhere. Le pianiste **DaSol Kim** a également à son actif de nombreuses récompenses et a joué en compagnie de grands orchestres, comme le New York Philharmonic ou le MDR Sinfonieorchester. Artiste en résidence du Korean Kumho Art Hall de Séoul, il s'est produit sur de grandes scènes telles que la Zurich Tonhalle ou la Festspielhaus Bregenz. Il a également enregistré un album consacré à Schumann chez Deutsche Grammophon.

Deux œuvres sont au programme de ce concert. Schubert d'abord, et sa **Sonate pour piano, en sol majeur, op. 78**, également connue sous le titre de « Fantaisie » ou de « Fantaisie-Sonate ». Elle fait partie de ses 23 sonates (dont 11 inachevées), qui constituent l'un des derniers grands cycles du genre, avant que le romantisme ne lui préfère des pièces de moindre dimension (comme des Impromptus ou Moments musicaux).

La sonate à propos de laquelle Liszt parlait de « poème virgilien » s'ouvre sur un *Molto moderato e cantabile* au ton contemplatif. Le thème initial constitué d'accords annonce le voyage intérieur auquel invite tout ce premier mouvement. L'*Andante* repose sur deux thèmes repris en alternance et chaque fois variés. Le premier, tendre et lyrique, tranche avec le second, violent et dramatique. Le *Menuetto* exploite un thème vigoureux qui rappelle les *Valses nobles* composées en 1825. L'*Allegretto* final est un rondo où transparait une véritable inventivité musicale : jeu sur l'ambiguïté entre modes majeur et mineur, accents tour à tour tziganes ou viennois caractérisent ce mouvement délicat et expressif.

Seconde œuvre à l'affiche, la **Sonate pour violoncelle et piano, en sol mineur, op. 19**, de Rachmaninoff fut composée en 1901. Elle est la pièce la plus célèbre de musique de chambre du compositeur. Articulée en quatre mouvements, elle passe du genre « sonate pour piano et violoncelle » comme la *Sonate, op. 65* de Chopin à celui de « sonate pour violoncelle et piano » comme le voulait Brahms. Dans le premier mouvement - *Lento. Allegro moderato* -, le violoncelle se dévoile avec passion et contraste avec le piano dont le rôle s'apparente à celui d'un orchestre tout-puissant. Le deuxième mouvement laisse, par contre, le piano triompher. L'*Andante* semble une pause intemporelle, après les passions et les tourments fiévreux des deux premiers mouvements. La sonate se termine par un *Allegro mosso* qui marque un retour à la vivacité de l'*Allegretto molto* initial. Impétueux, virtuose au piano, ce dernier mouvement prend la forme d'un rondo où violoncelle et piano dialoguent...